

Arrest

nr. 121 379 van 24 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 december 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat E. DELVAUX en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het district Aqcha in de provincie Jowzjan afkomstig te zijn. U bent een Oezbeek van etnische origine.

Op 19 juli 2010 diende u in België een eerste asielaanvraag in. In het kader van deze eerste asielaanvraag stelde u dat u Afghanistan was uitgevlucht omdat uw vader in zijn winkel werd benaderd door de manschappen van Commandant Chari. Dit is een machtige Pashtun commandant uit uw regio die u wilde misbruiken als Bacha Bazi. Op 31 januari 2012 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze

beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 22 mei 2012 omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door u verklaarde vrees. Op 12 december 2012 diende u een tweede asielaanvraag in. U verklaart sinds uw eerste asielaanvraag België niet te hebben verlaten. In het kader van deze asielaanvraag haalt u aan dat uw vader op 24 jauza 1391 (13 juni 2012 volgens de Gregoriaanse kalender) werd vermoord door twee onbekenden op een motorfiets, dit naar aanleiding van dezelfde problemen waarvoor u een eerste asielaanvraag had aangevraagd in België of omdat hij zijn zoon naar het buitenland had gestuurd. Na de dood van uw vader is ook uw broer Jawid weggevlucht uit Afghanistan.

Om uw asielrelaas te staven legt u de taskara van uw moeder neer, de taskara van uw broer, een schoolcertificaat van uw broer, röntgenfoto's van uw moeder haar hand en doktersvoorschriften, een verklaring van uw moeder en een brief van uw moeder inzake uw problemen, een verklaring van het dorps hoofd, een verklaring van het dorps hoofd en bewoners inzake de dood van uw vader, een brief van de moskee over de dood van uw vader, een brief van uw vaders collega's die zijn dood bevestigen, een brief van uw moeder over zijn dood, een attest van het district en een attest van de politiechef, een brief van de winkeliers over uw vaders dood, foto's van uw broer en moeder, een uitnodiging gericht aan iedereen om de koran te lezen na de dood van uw vader, internet- en krantartikels over de algemene veiligheidssituatie in uw provincie en de briefomslag waarmee enkele van deze documenten u werden opgestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er moet worden vastgesteld dat er in het kader van uw eerste asielverzoek door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) werd geconcludeerd dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweringen te worden gevisieerd door Commandant Chari en zijn manschappen. Ook kwam de RvV tot de conclusie dat er in uw regio van herkomst geen sprake was van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet.

In het kader van uw tweede asielverzoek stelt u dat uw vader is vermoord op 24 jauza 1391 (13 juni 2012). Deze moord gebeurde als gevolg van dezelfde problemen als waarvoor u op 19 juli 2010 asiel aanvroeg in België, zo verklaart u zelf (gehoorverslag CGVS, p. 3 & p. 7). Er moet echter worden opgemerkt dat uw asielmotieven reeds in het kader van uw eerste asielverzoek als ongeloofwaardig werden beoordeeld door de RvV. De loutere verwijzing naar de verdere gevolgen van dezelfde feiten die bij uw eerdere asielaanvraag werden behandeld is dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van uw eerdere beweringen te herstellen.

Bovendien zijn uw verklaringen over uw vaders dood uiterst vaag waardoor u ook zijn dood niet aannemelijk heeft kunnen maken. Zo heeft u er helemaal geen idee van waarom uw vader pas twee jaar na uw eerste asielaanvraag zou zijn vermoord. Nochtans werkte uw vader tot op de dag van zijn dood nog steeds in de bazaar en ging hij vanaf hij vrij was naar de moskee (gehoorverslag CGVS, p. 4). Er kan dan ook allerm minst worden gezegd dat uw vader een verdoken leven leidde. Geconfronteerd met deze bedenking haalt u aan dat uw moeder u telefonisch had verteld dat uw vader zijn belagers steevast vertelde dat ze niets meer konden doen omdat u in veiligheid was gebracht (gehoorverslag CGVS, p. 5). Wanneer dan echter wordt gevraagd hoe vaak die mannen in die twee jaar nog bij uw vader zijn langsgesgaan, weet u dit niet, omdat mannen over zo'n zaken niet praten tegen hun echtgenotes (gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit is weinig consistent met uw eerdere antwoord dat uw moeder uw vaders reactie tegenover die mannen had verduidelijkt. Over de moord zelf kan u ook helemaal niets kwijt. Zo weet u niet wie uw vader uiteindelijk heeft vermoord (gehoorverslag CGVS, p. 2), hoeveel schotwonden hij heeft gehad (gehoorverslag CGVS, p. 5), of er ooit een politieonderzoek naar de moord is gebeurd en of de politie zelfs een verslag heeft opgemaakt (gehoorverslag CGVS, p. 3). Nochtans mag verwacht worden dat u, ook al bevindt u zich in België, tot in het detail zou hebben ingelicht over alle omstandigheden rond uw vaders dood. Hij was namelijk, zoals reeds gezegd, omwille van uw problemen vermoord. Bovendien lijkt het ook weinig plausibel dat uw vader gericht zou zijn vermoord, maar dat tot op de dag van uw gehoor niemand de moord zou hebben opgeëist, noch commandant Chari noch de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 18). Hierdoor schieten de moordenaars voorbij aan hun doelstelling om een statement te maken en een voorbeeld te stellen naar anderen in uw regio. Zelf heeft u ook te kennen nog steeds niet te weten waarom uw vader juist werd vermoord, waardoor u zelfs ook niet met zekerheid kan vertellen wat de link tussen zijn dood en uw asielmotieven juist zijn (gehoorverslag CGVS, p. 19).

In het kader van uw tweede asielaanvraag legt u ook heel wat documenten neer. De taskara van uw moeder (stuk 1), de taskara van uw broer (stuk 2), het schoolcertificaat van uw broer (stuk 3), de eigenhandig geschreven brief vanwege uw moeder (stuk 5), de eigenhandig geschreven brief

vanwege het dorpshoofd (stuk 7) en de foto van uw broer (stuk 15) werden reeds door de RvV beoordeeld. Daarbij oordeelde de RvV dat beide taskara's, het schoolcertificaat en de foto van uw broer niets wezenlijks toevoegen met betrekking tot het eigenlijke asielrelaas. Voor de eigenhandig geschreven brief vanwege uw moeder en de eigenhandig geschreven brief vanwege het dorpshoofd oordeelde de RvV dat aan deze documenten geen bewijswaarde kan worden toegekend omwille van het subjectieve karakter. Deze brieven kunnen namelijk om het even waar en door wie zijn geschreven. Voor de overige door u neergelegde stukken in het kader van uw tweede asielaanvraag kan hetzelfde worden beoordeeld als wat de RvV oordeelde. Zo kan aan de eigenhandig geschreven verklaring van uw moeder (stuk 6), de eigenhandig geschreven verklaring van het dorpshoofd en bewoners inzake de dood van uw vader (stuk 7), de eigenhandig geschreven brief van de moskee over de dood van uw vader (stuk 9), de eigenhandig geschreven brief van uw vaders collega's die zijn dood bevestigen (stuk 10), de eigenhandig geschreven brief van uw moeder over zijn dood (stuk 11), de eigenhandig geschreven brief van de winkeliers over uw vaders dood (stuk 14), de eigenhandig geschreven uitnodiging gericht aan iedereen om de koran te lezen na de dood van uw vader (stuk 16), de eigenhandig geschreven brief van het district (stuk 12) en de eigenhandig geschreven brief van de politiechef (stuk 13) opnieuw geen bewijswaarde worden toegekend omwille van het subjectieve karakter van al deze brieven. Deze brieven kunnen namelijk om het even waar en door wie zijn geschreven. Enig legitimiteitsbewijs ontbreekt dan ook op deze brieven. Zo haalt u bij de brief van het district en de politie zelf ook aan dat anderen deze hebben geschreven, maar deze niet officieel werden bevestigd door respectievelijk de districtschef en de politiechef (gehoorverslag CGVS, p. 14 & p. 15). Dit zet het uiterst subjectieve karakter van deze geschreven brieven extra in de verf. Deze documenten kunnen voorgenoemde beslissing van de RvV dan ook niet herstellen. De foto's van uw moeder (stuk 15) en de briefomslag (stuk 18) zeggen dan weer niets over uw asielmotieven, waardoor het daar ook niets aan toevoegt.

Over de röntgenfoto's van uw moeder haar hand en haar doktersvoorschriften (stuk 4) zegt u dan weer dat uw belagers misschien ooit naar jullie huis zijn gekomen en haar hebben geslagen (gehoorverslag CGVS, p. 9). Wanneer daar op wordt doorgevraagd, haalt u aan dat men u daar niets over heeft gezegd (gehoorverslag CGVS, p. 10). Het lijkt dan ook dat u ter plaatse een link verzint tussen uw moeders gezondheidsproblemen en uw problemen, waardoor uw algemene geloofwaardigheid sterk wordt ondermijnd.

Ook vreest u, eenmaal terug in Afghanistan als ongelovige te worden bestempeld door uw verblijf in het Westen (gehoorverslag CGVS, p. 17). Het louter verwijzen naar de mogelijkheid dat teruggekeerde Afghanen als ongelovigen worden bestempeld en de dood moeten vrezen, volstaat geenszins om in hoofde van u te concluderen tot een persoonlijk risico met een dergelijk probleem te zullen worden geconfronteerd.

Gelet op voorgaande, moet dan ook worden geconcludeerd dat u geen feiten heeft aangebracht die een gegronde vrees voor vervolging uitmaken in de zin van de Vluchtelingenconventie of die zwaarwegende gronden uitmaken om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in art. 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker namelijk ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt het melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het

conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Aqcha, provincie Jowzjan, te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratief dossier werden toegevoegd, blijkt dat er, wat het district Aqcha in de provincie Jowzjan betreft, in de recente periode geen veiligheidsincidenten gemeld werden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uw regio actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw district aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie.

Ook het krantenartikel is niet van aard deze conclusie te wijzigen aangezien het geen verband houdt met de specifieke situatie in Aqcha, maar met de situatie in Afghanistan in het algemeen. Met betrekking tot de internetartikels van Press TV en BBC moet worden gesteld dat dit incidenten betreft die op zich niet van aard zijn om het algemeen beeld van de veiligheidssituatie in Aqcha te wijzigen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 ev., 52 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en tenslotte van de uitvoeringsbesluiten van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte om hem de subsidiaire bescherming te verlenen en minstens om de beslissing te willen vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een krantenartikel betreffende de moord op een asielzoeker die vanuit België teruggekeerd was naar Afghanistan.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

De weigering in de eerste asielaanvraag van verzoeker werd door de Raad op 22 mei 2012 in zijn arrest nr. 81.494 bevestigd omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Bij het indienen van zijn tweede asielaanvraag brengt verzoeker een nieuw element aan, namelijk de moord op zijn vader, die hij tracht te staven met bijkomende stukken. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker de voorgehouden moord kadert binnen het in zijn eerste asielaanvraag ongeloofwaardig bevonden relaas. Rekening houdend met het gezag van gewijsde van 's Raads arrest naar aanleiding van de eerste asielaanvraag kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat deze moord, indien de feiten al op waarheid zouden berusten, een gevolg is van zijn persoonlijke problemen die hij aanhaalde tijdens zijn eerste asielaanvraag. In zijn verzoekschrift brengt verzoeker hier tegen in "*dat hij niet precies weet waarom zijn vader werd vermoord*". Deze stelling is niet van aard om in hoofde van verzoeker, los van de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, een persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Daargelaten de geloofwaardigheid van deze moord, blijken er immers geen concrete aanwijzingen die erop wijzen dat verzoeker door de beweerde moordenaars eveneens zou worden geviséerd. Daarenboven blijken de verklaringen die verzoeker omtrent deze moord aflegde dermate vaag te zijn (gehoorverslag, p. 2 tot 5), dat aan de moord zelf weinig geloof kan worden gehecht.

De nieuwe stukken die verzoeker voorlegt vermogen hieraan geen afbreuk te doen. Documenten beschikken immers slechts over bewijswaarde voor zover zij door geloofwaardige verklaringen worden vergezeld, *quod non in casu*. Daarenboven blijken de nieuwe stukken, deze die nog niet eerder door de

Raad werden beoordeeld, handgeschreven documenten te zijn waardoor ze door om het even wie en waar kunnen geschreven zijn en hoe dan ook niet vergezeld zijn van één voor eensluidend verklaarde vertaling zoals bepaald in artikel 8 PR RvV (stukken 8 -14 en 16) zodat deze alleen al om deze reden niet in aanmerking dienen genomen te worden. Stukken 4, 15 en 18 houden geen verband met de door verzoeker aangehaalde doch ongeloofwaardig bevonden asielmotieven. Het stuk dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegde houdt geen verband met verzoekers asielrelaas.

Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal de commissaris-generaal verklaarde verzoeker ook voor het eerst dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan vreest als ongelovige te worden beschouwd wegens zijn verblijf in het Westen (*ibid.* p. 17). Deze vrees is evenwel dermate vaag, weinig concreet en ongefundeerd dat deze loutere verklaring geenszins volstaat om te concluderen dat verzoeker bij terugkeer naar zijn regio van herkomst een persoonlijk risico zou kunnen lopen op vervolging.

Aldus worden geen bewijselementen aangebracht die van die aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest van 22 mei 2012 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegd.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas toont verzoeker niet aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2 a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Een eventueel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dient te worden beoordeeld in het licht van van de actuele toestand in de regio van herkomst van verzoeker, het district Aqcha in de provincie Jowzjan, Afganistan. Verwerende partij voegt bij zijn verweernota een geüpdatete versie van de landeninformatie waarop hij zijn bestreden beslissing steunde. Uit deze informatie (COI Afghanistan, *Veiligheidsanalyse-Regionale Analyse deel II: Noord- en West-Afghanistan*, 5 december 2013, pp. 10 en 11), blijkt dat de provincie Jowzjan een bolwerk is van de regeringsgetrouwe Uzbeekse militie van generaal Dostum, en dat diens hegemonie slechts in de zuidelijke bergachtige districten (Qushtepa en Darzab) bestreden wordt door de taliban. Wat betreft verzoekers concrete district van herkomst, het district Aqcha, vermeldt de informatie over het hele jaar 2013 slechts drie veiligheidsincidenten. Twee daarvan zijn zuiveringsoperaties van de regering waarbij talibanstrijders werden gedood zonder dat er burgerslachtoffers vielen, terwijl er in juli een aanslag gebeurde van de taliban op een politiewagen waarbij twee burgerdoden vielen. Een dergelijk eenmelig incident loopt niet op tot "*willekeurig gewapend geweld*" in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet, en resulteert evenmin in een reëel risico op ernstige schade voor een terugkerende asielzoeker. Het betoog van verzoeker vermag hier geen afbreuk aan te doen gezien hij nalaat andersluidende en recente informatie betreffende de toestand in zijn district van herkomst aan te reiken.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER